www.INN.ir/sport
• یکشنبه ۱۴ اردیبهشت ۱۴۰۴ • ۶ ذیقعده ۱۴۴۶
• سال بیست و هشتم • شماره ۷۸۲۱
iranvarzeshii
Iran Varzeshi Newspaper

ایران ورزشی

• روزنامه ورزشی صبح ایران
• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
• مدیرعامل مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران: علی متقیان
• تلفن: ۱۴ ـ ۸۸۵۰۴۱۱۳ • نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳
• لیتوگرافی و چاپ: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
• سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ ـ ۸۸۵۰۱۳۰۰ ـ ۸۸۷۴۶۵۸۳
• امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ ـ ۸۸۵۲۱۹۵۴
• نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

ستاره لیگ برتری قهرمان شطرنج شد!

ابرچی ازه موفق شد یک عنوان قهرمانی در رشته شطرنج هم به کارنامه ورزشی‌اش اضافه کند. ازه در خارج از دنیای فوتبال هم سرگرمی‌های متنوعی دارد و یکی از علاقه‌مندی‌های جدی او شطرنج است. این هفته، سایت معروف و معتبر Chess.com خبر داد که این بازیکن ۲۶ ساله در تورنمنت آنلاین PogChamps 6 شرکت کرده است. ماجرا جایی جالب شد که او با قرعه استراحت به مرحله نیمه نهایی این مسابقات رسید و پس از پیروزی ۲-۰ در هر دو دیدار مرحله نیمه نهایی و همچنین بازی فینال، قهرمان این رقابت‌ها شد تا نشان دهد که استعداد بسیاری در این زمینه دارد. با قهرمانی در رقابت شطرنج که شامل شش بازیکن در بخش موسوم به Championship Bracket بود، ازه ۲۰ هزار دلار جایزه نقدی دریافت کرد و به ششمین PogChampion تاریخ تبدیل شد.

فضای مجازی

تبریک دوجانبه خداداد

خداداد عزیزی بعد از قهرمانی تراکتور با انتشار یک استوری و تبریک روز معلم و قهرمانی تراکتور نوشت: «معلم‌های پرشور درس قهرمانی می‌دهند، روز نو و جام نو بخیر.»

تبریک قهرمانی از سوپرلیگ ترکیه

تیم فوتبال تراکتور قهرمانی خود را در هفته بیست و هشتم لیگ برتر قطعی کرد. به همین مناسبت باشگاه گالاتاسرای با انتشار متنی در شبکه اجتماعی ایکس، قهرمانی تراکتور را تبریک گفت. علاوه بر گالا چند باشگاه ترک دیگر نیز این قهرمانی را به تراکتور تبریک گفتند.

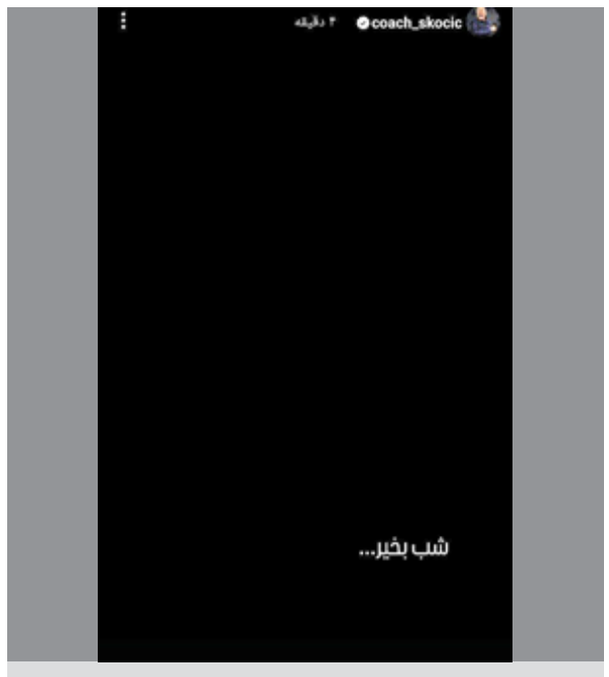

کنایه اسکوچیچ به کارترون

تیم تراکتور با برتری پرگل مقابل شمس‌آذر در شبی که سپاهان برابر گل‌گهر شکست خورد، قهرمانی در رقابت‌های لیگ بیست و چهارم را از آن خودش کرد. پس از قهرمانی تراکتور، دراگان اسکوچیچ یک استوری کنایه‌آمیز را خطاب به سپاهانی‌ها منتشر کرد و در کنایه به کارترون که پیش‌تر گفته بود سپاهان خواب راحت را از تراکتور گرفته، نوشت: شب بخیر!

روایت یک سقوط
تورینو و شکوه از دست رفته

گزارش یک

محمدرضا رحیم‌پور
روزنامه‌نگار

این روزها وقتی درباره باشگاه‌های فوتبال شهر تورین ایتالیا صحبت می‌کنیم، هیچ‌کسی نیست که پیش از نام بردن از پرافتخارترین تیم لیگ ایتالیا یعنی یوونتوس، تورینو را بزرگترین تیم این منطقه ایتالیا بداند. تورینو در سال‌های اخیر همواره بخشی از یک شهرآورد یکطرفه و کم‌هیجان بوده و هیچ‌گاه نتوانسته در دهه‌های اخیر، برای بانوی پیر دردسرساز باشد، به طوری که در ۲۹ دربی اخیر تورین که در ایتالیا به دربی دلامولِه شهرت دارد، تورینو تنها یک بار موفق به کسب پیروزی شده است. اما روزگاری بود که وقتی صحبت از فوتبال و تورین می‌شد، نامی که می‌درخشید نه یوونتوس، بلکه نام باشگاه تورینو بود. تیمی که در دهه ۴۰ میلادی، بخش بزرگی از استخوان‌بندی ترکیب تیم ملی ایتالیا را تشکیل می‌داد و تبدیل به پادشاه بلامنازع فوتبال ایتالیا در این دهه شده بود. با وجود این یک حادثه بزرگ، تلخ و تاریخی در روز ۴ مه ۱۹۴۹، یعنی درست ۷۶ سال قبل، به دوران طلایی تورینو در تاریخ فوتبال ایتالیا پایان داد.

تورینو در سال‌های جنگ جهانی دوم، یکی از نخستین تیم‌های فوتبال ایتالیا بود که از تاکتیک‌های دفاعی و سنتی رایج در فوتبال این کشور و تحت تأثیر ویتوریو پوزو سرمربی ایتالیا در قهرمانی جام جهانی ۱۹۳۴ و ۱۹۳۸ فاصله گرفت و با تاکتیک ۳-۲-۲-۳ تهاجمی‌تر که در فوتبال انگلیس در تیم آرسنال به کار گرفته شده بود، به میدان رفت. همین تغییرات و استفاده از نوآوری، تورینو را تبدیل به یکی از مدعیان فوتبال ایتالیا در نیمه ابتدایی دهه ۴۰ میلادی کرد. سرانجام اولین قهرمانی دوران طلایی این باشگاه در فصل ۱۹۴۳-۱۹۴۲ رقم خورد و با قهرمانی در کوپا ایتالیا، تبدیل به اولین تیم تاریخ سرزمین چکمه شد که در یک فصل، قهرمانی در لیگ و جام حذفی را کسب می‌کند. پس از پایان جنگ جهانی دوم و زمانی که فوتبال ایتالیا به تازگی در حال شکل گرفتن بود، تورینو با دریافت تنها ۱۸ گل در ۲۶ بازی موفق به کسب عنوان قهرمانی سری‌آ شد؛ عنوانی که با تکرار آن در سه فصل آینده، این باشگاه را تبدیل به پادشاه بلامنازع فوتبال ایتالیا کرد تا رسانه‌ها از این تیم، با عنوان «تورینوی بزرگ» یاد کنند. همچنین بخش بزرگی از ترکیب تیم ملی ایتالیا را بازیکنان تورینو تشکیل می‌دادند و به همین دلیل، مردم ایتالیا روی ستارگان تورینو برای کسب عنوان قهرمانی در جام جهانی ۱۹۵۰ حساب باز می‌کردند. اما این دوران طلایی، با یکی از تلخ‌ترین حوادث تاریخ فوتبال همراه شد و از آن روز تا به این لحظه، تورینو هیچ‌گاه نتوانسته شکوه دهه ۴۰ را تکرار کند. تورینو در هفته‌های پایانی فصل ۱۹۴۹-۱۹۴۸ به لیسبون سفر کرد تا بازی دوستانه‌ای برای گرامیداشت فرانسیسکو فریرا (کاپیتان بنفیکا) برگزار کند اما هنگام برگشت با سانحه هوایی روبه‌رو شدند. زمانی که هواپیمای حامل این تیم به تورین رسید، برف می‌آمد. به همین خاطر فرود سخت شد و خلبان لاین اشتباهی را انتخاب کرد و هواپیما روی دیوار سنگی سقوط کرد و کاملاً از بین رفت. هیچ‌کس از این حادثه جان سالم به در نبرد. پنج خدمه هواپیما، سه روزنامه‌نگار که به عنوان کارشناس تیم را همراهی می‌کردند، دو مدیر، دو مربی، ماساژور و ۱۸ بازیکن ایتالیایی در این حادثه جان خود را از دست دادند.

هنوز هم می‌توان نام آن بازیکنان را روی دیواری که هواپیما برابر آن سقوط کرد، دید. هنوز هم این مکان به عنوان یک زیارتگاه محسوب می‌شود. از آن تاریخ تا به امروز تورینو تنها یک بار توانست اسکودتو را فتح کند (۱۹۷۶). حادثه هواپیمای شامل اعضای باشگاه تورینو که با توجه به برخورد به تپه سوپرگا به این نام مشهور شده بود، باعث شد تیم ملی ایتالیا با هواپیما به برزیل (میزبان مسابقات) سفر نکند و با کشتی به این کشور برود. به همین دلیل این سفر دو هفته طول کشید. ایتالیا عملکرد ضعیفی در جام جهانی داشت اما اگر ستارگانش این تیم را همراهی می‌کردند، می‌توانست فاتح این رقابت‌ها شود. پس از این حادثه، تیم‌های رقیب در چهار بازی پایانی سری‌آ از بازیکنان جوان خود استفاده کردند تا تورینو، برای پنجمین بار در یک‌دهه قهرمانی سری‌آ را کسب کند. تورینو در کنار منچستریونایتد، یکی از دو تیم بزرگ و مشهوری است که تاریخ آن با یک سانحه هوایی مرگبار در روزهای اوج گره خورده، اما قرمزپوشان تورین، هیچ‌گاه مانند شیاطین سرخ نتوانستند شکوه گذشته خود را بازیابی کنند.

مشاهیر

فقدان یک افسانه

دان شولا، معمار دوران طلایی فوتبال امریکایی

در چهارم ماه مه سال ۲۰۲۰، دنیای فوتبال امریکایی یکی از بزرگترین چهره‌های تاریخ خود یعنی دان شولا را از دست داد. مردی که نامش برای همیشه با پیروزی، نوآوری و یکه‌تازی در مستطیل سبز گره خورده است. شولا در سن ۹۰ سالگی درگذشت و میراثی بی‌بدیل از خود به جای گذاشت؛ میراثی که او را نه تنها به عنوان یک مربی برجسته، بلکه به عنوان یک اسطوره در حافظه جمعی دوستداران این ورزش ثبت خواهد کرد.

دان شولا، کار خود را به عنوان یک بازیکن پشتیبان دفاعی در NFL آغاز کرد، اما نام او بیشتر به واسطه موفقیت‌های چشمگیرش در مقام سرمربی بر سر زبان‌ها افتاد. او کارنامه درخشان خود را با تیم بالتیمور کلتز آغاز کرد و در سال ۱۹۶۸ با پیروزی در بازی قهرمانی NFL، این تیم را به سوپر بول رساند.

۲۶ سال حضور شولا در میامی دلفینز، دوران طلایی این تیم را رقم زد. او با دلفینز، ۱۱ عنوان قهرمانی در منطقه، ۵ قهرمانی در کنفرانس AFC و مهم‌تر از همه، دو قهرمانی پیاپی در سوپر بول‌های هفتم و هشتم را به ارمغان آورد. اما نقطه عطف کارنامه شولا، فصل ۱۹۷۲ بود؛ فصلی که دلفینز با ثبت رکورد ۱۷ برد بدون شکست، به عنوان تنها تیم تاریخ NFL که به یک فصل بی‌نقص دست یافته است، نام خود را جاودانه ساخت. این دستاورد بی‌نظیر، چهارمین جایزه مربی سال NFL را برای شولا به ارمغان آورد.

شولا در مجموع ۶ بار به عنوان سرمربی در سوپر بول حضور داشت که از این حیث، در جایگاه دوم (مشترک با اندی ریدِ و پس از بیل بلیچیک) قرار دارد. اگرچه او با ۴ باخت، رکورددار بیشترین شکست در سوپر بول نیز هست، اما این آمار نمی‌تواند از ارزش‌های او به عنوان یک مربی برجسته بکاهد. شولا تنها سرمربی تاریخ NFL است که توانسته دو تیم مختلف را به سوپر بول برساند و همچنین، اولین سرمربی است که سه بار پیاپی در سوپر بول حضور داشته است.

شولا با ۳۴۷ پیروزی (شامل بازی‌های فصلی و پلی‌آف) رکورددار بیشترین پیروزی در تاریخ NFL است. او همچنین، تنها سرمربی است که چهار بار جایزه مربی سال NFL را از آن خود کرده است. نام او در سال ۱۹۹۶ در تالار مشاهیر میامی دلفینز ثبت شد و در سال ۱۹۹۷، در اولین سال واجد شرایط بودنش، به تالار مشاهیر فوتبال حرفه‌ای امریکا راه یافت. در سال ۲۰۱۹ نیز به عنوان یکی از ۱۰ مربی برتر تاریخ NFL در تیم ۱۰۰ سالگی این لیگ انتخاب شد.

درگذشت دان شولا، فقدانی بزرگ برای جامعه فوتبال امریکایی است. او نه تنها یک مربی پیروز، بلکه یک استراتژیست خلاق، یک رهبر الهام‌بخش و یک نماد از تعهد و پشتکار بود. میراث شولا برای همیشه الهام‌بخش نسل‌های آینده مربیان و بازیکنان NFL خواهد بود و یاد و خاطره او، در قلب دوستداران این ورزش باقی خواهد ماند.

در حاشیه

دو بنر در دو زمان در فینال جام حذفی لهستان

پیش از شروع فینال جام حذفی لهستان و در بین دو نیمه، هواداران لژیا ورشو با بنرها و طرح‌های موزاییکی جالبی به حمایت از تیم‌شان پرداختند. در نهایت، لژیا ورشو با نتیجه ۴-۳ پیروز و قهرمان جام حذفی شد.

ژاوی گزینه الزعیم شد

الهلال پس از شکست برابر الاهلی و ناکامی در راهیابی به فینال رقابت‌های لیگ نخبگان آسیا، تصمیم به اخراج ژرژ ژسوس گرفت. به گزارش فلوریان پلتنبرگ، الهلال برای پر کردن جای خالی ژرژ ژسوس برای فصل آینده، تعدادی سرمربی را زیر نظر دارد و یکی از آنها ژاوی، سرمربی سابق بارسلونا است. ژاوی سابقه حضور در خاورمیانه را به عنوان بازیکن و سپس سرمربی السد قطر دارد و باید دید با قبول هدایت الهلال به سرمربیگری بازمی‌گردد یا خیر. گفتنی است ژاوی در بین گزینه‌های جانشینی ژابی آلونسو در بایرلورکوزن نیز بود اما به نظر می‌رسد این تیم به توافق با اریک تن هاخ نزدیک است.

شهردار لندن: استمفوردبریج برای چلسی بیش از حد کوچک است

صادق خان، شهردار لندن، از باشگاه چلسی خواسته است تا گفت‌وگوهایی را در خصوص ساخت یک ورزشگاه جدید آغاز کند، زیرا به گفته او، ورزشگاه کنونی این باشگاه، استمفورد بریج، دیگر «بیش از حد کوچک» شده است. باشگاه چلسی به دنبال افزایش ظرفیت ورزشگاه فعلی خود است و در این راستا به گزینه‌های مختلفی مانند ساخت یک ورزشگاه جدید یا بازسازی استمفوردبریج توجه دارد. همچنین، گزینه‌هایی مانند ساخت ورزشگاه در منطقه «ارلز کورت» نزدیک محل کنونی یا ترک موقت استمفوردبریج برای انجام عملیات بازسازی مطرح شده است. به نقل از وبگاه Goal، شهردار لندن در گفت‌وگو با نشریه تایمز گفته است: «پیام من به باشگاه چلسی این است که بیایید و درباره برنامه‌هایتان با ما صحبت کنید. چلسی قربانی موفقیت خود شده است و اکنون استمفوردبریج برایش بیش از حد کوچک است. این تیمی است که دو بار قهرمان لیگ قهرمانان اروپا شده است. ما با هفت باشگاه لیگ برتری لندن همکاری نزدیکی داریم، اما مطمئنم که چلسی با کمی حسرت به ورزشگاه‌های جدید رقبایش در لندن نگاه می‌کند. ما واقعاً مشتاق هستیم که به چلسی نیز در جهت رشد و موفقیت کمک کنیم همان‌طور که به سایر باشگاه‌ها کمک کرده‌ایم. بنابراین آماده‌ایم تا درباره برنامه‌های این باشگاه گفت‌وگو کنیم. تاکنون، آنها با ما تماسی نگرفته‌اند، اما ما آماده‌ایم.»

خشم کارشناس عربستانی: النصر، رونالدو را نابود کرده است

الفراج، مجری و کارشناس عربستانی، با لحنی تند عملکرد کریستیانو رونالدو در فوتبال این کشور را به چالش کشید و گفت: «النصر، رونالدو را نابود کرد.» به اعتقاد او، دارنده پنج توپ طلای فوتبال جهان پس از پیوستن به النصر، وارد یکی از تاریک‌ترین فصول دوران حرفه‌ای خود شده است.